

Elutazott hazánkból az angolai delegáció

A párt- és állami küldöttség élén hazánkban tartózkodó José Eduardo dos Santos, az MPLA-Munkapárt elnöke és az Angolai Népi Köztársaság elnöke pénteken rövid ideig részt vett az országgyűlés ülésén. Ezt követően az Országház delegációs termében Losonczy Pál, az Elnöki Tanács elnöke és José Eduardo dos Santos aláírta a Magyar Népköztársaság és az Angolai Népi Köztársaság közötti barátsági és együttműködési szerződést.

A két ország közötti első ilyen szerződés megerősíti az államaink között Angola függetlensége óta kialakult baráti együttműködési kapcsolatokat és kiterjeszti azokat a politikai, a gazdasági, a műszaki-tudományos és a kulturális területekre is. A szerződés alapján a két fél elhatározta, hogy nemzetközi kérdésekben rendszeresen konzultálnak egymással.

Az ünnepélyes aktuson jelen volt Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, Gyenes András, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, valamint a magyar és az

angolai tárgyaló küldöttség tagjai. Ezzel befejeződött a hivatalos baráti látogatásra érkezett angolai párt- és állami küldöttség magyarországi programja. A küldöttség vezetőjét és kíséretét ünnepélyesen búcsúztatták az angolai és magyar zászlókkal díszített Országház előtt. A Kossuth Lajos téren, ahol felsorakozott a Magyar Néphadsereg díszzászlóalja, a búcsúztatására megjelent Kádár János, Losonczy Pál, Trautmann Rózsa, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának helyettes elnöke, Cservenka Ferencné, az országgyűlés alelnöke, Gyenes András, Katona Imre, az Elnöki Tanács titkára, Pujá Frigyes külügyminiszter, Váncsa Jenő mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter, Veress Péter külkereskedelmi miniszter, továbbá az Elnöki Tanács, a kormány, az állami, a társadalmi élet számos más képviselője. Jelen volt Kolesza Sándor, hazánk angolai nagykövete. Megjelentek a budapesti diplomáciai képviseletek vezetői.

Kürtszó harsant, a díszzászlóalj parancsnoka jelentést tett José Eduardo dos

Santosnak, majd felcsendült a két ország himnusza. Ezután a magas rangú vendég Kádár János társaságában elhaladt a díszzászlóalj előtt. José Eduardo dos Santos és kíséretének tagjai elköszöntek a magyar közéleti vezetőkől, a budapesti diplomáciai képviselőknek a búcsúztatásukra megjelent vezetőitől.

Az ünnepélyes aktus — amelyet több száz budapesti lakos is végignézett — a katonai díszzászlóalj díszmenetével zárult, amelyet José Eduardo dos Santos, Kádár János és Losonczy Pál együtt tekintett meg. Ezután úttörők virágcsokrot nyújtottak át az angolai párt- és állami küldöttség vezetőjének, majd a magas rangú vendég és kíséretének tagjai Kádár Jánossal és Losonczy Pállal együtt gépkocsikba szálltak és díszmotorosok kíséretében a Ferihegyi repülőtérre hajtottak.

A légi kikötő betonján Kádár János és Losonczy Pál, illetve José Eduardo dos Santos baráti üdvözléssel vett búcsút egymástól. Az angolai párt- és állami küldöttség vezetőjének különgepe ezután a magasba emelkedett.

Közös közlemény

A José Eduardo dos Santos, az MPLA-Munkapárt és az Angolai Népi Köztársaság elnöke vezette párt- és állami küldöttség magyarországi hivatalos, baráti látogatásáról közös közleményt adtak ki.

Kádár Jánosnak, a Magyar Szocialista Munkapárt Központi Bizottsága első titkáranak és Losonczy Pálnak, az Elnöki Tanács elnökének meghívására José Eduardo dos Santos, az MPLA-Munkapárt és az Angolai Népi Köztársaság elnöke vezetésével 1981. október 6-9. között hivatalos, baráti látogatást tett hazánkban Angola párt- és állami küldöttsége.

Az angolai vendégeket magyarországi látogatásuk során a népeink internacionalista barátságát és szolidaritását tükröző forró, testvéri légkörben fogadták.

A barátság és a kölcsönös megértés szellemében folytatott tárgyalásokon Kádár János és José Eduardo dos Santos áttekintették a Magyar Szocialista Munkapárt és az MPLA-Munkapárt tevékenységét és kapcsolatait, kölcsönös tájékoztatást adtak a két ország politikai, gazdasági és társadalmi fejlődéséről. Véleményt cseréltek a legfontosabb nemzetközi kérdésekről, valamint a Magyar Népköztársaság és az Angolai Népi Köztársaság kapcsolatai fejlesztésének lehetőségeiről.

Kádár János tájékoztatást adott a magyar nép eredményeiről, a szocializmus építésében, az MSZMP tevékenységéről, a fejlett szocialista társadalom építésének tapasztalatairól és az MSZMP XII. kongresszusa határozatainak végrehajtásáról, a Magyar Népköztársaság és a szocialista országok testvéri együttműködéséről. Magyarországnak az el nem kötelezett országokhoz és a nemzeti felszabadító mozgalmakhoz fűződő kapcsolatairól, valamint az enyhülés, a béke és a nemzetközi biztonság megszilárdítása érdekében kifejtett erőfeszítéseiről.

José Eduardo dos Santos tájékoztatást adott azokról a erőfeszítésekről, amelyeket az MPLA-Munkapárt és az angolai kormány a nép forradalmi vívmányainak, Angola szuverenitásának és területi sérthetlenségének védelmére érdekében fejt ki. Aláhúzza Angola hozzájárulását a népek és különösen a dél-afrikai térség népei

felszabadulásának ügyéhez, az Afrikai Egységsszervezet, és az el nem kötelezett országok mozgalmának erősítéséhez. Tájékoztatást adott az MPLA-Munkapárt I. rendkívüli kongresszusának az ország fejlődésének gyorsítását, a szocializmus anyagi, ideológiai alapjainak megteremtését célzó határozatairól, és azokról az erőfeszítésekről, amelyeket az Angolai Népi Köztársaság a térség más államaival együtt valósít meg a regionális gazdasági együttműködés fejlesztése érdekében az afrikai földrész gazdasági folyamatának szerves részeként.

A nemzetközi helyzet áttekintése során a felek elégedetten állapították meg, hogy állásponjtuk valamenynyí kérdésben megegyezik.

Nyugtalanágukat fejezték ki amiatt, hogy az imperializmus erőinek az enyhülés ellen indított széles körű támadása következtében agasztóan szaporodtak a nemzetközi életben a feszültség elemei, erősödött a hidegháborús légkör és az a törekvés, amely a fegyverkezési hajszát minden eddiginél veszélyesebb és a népek számára költségesebb fordulóknak kiprovokálására irányul.

Egyetértettek abban, hogy az európai biztonság és együttműködés légkörének fenntartása a világ béke és biztonsága megszilárdításának fontos tényezője.

A két fél nyugtalanágát fejezte ki az Afrika déli térségében kialakult helyzet kapcsán.

Határozottan elítélik az amerikai adminisztráció összejátszását a dél-afrikai faji gyűlölet rendszerrel a frontországok, elsősorban az Angolai Népi Köztársaság elleni agressziókban. Ezek az akciók az angolai törvényes kormány destabilizálását és az angolai forradalom békés fejlődésének megakadályozását célozzák.

Kádár János biztosította az angolai küldöttséget, hogy a magyar nép és a Magyar Népköztársaság kormányja szolidáris az angolai nép forradalmi harcával, amelyet országba szuverenitásának és területi integritásának védelméért folytat. Hangsúlyozta, hogy az Angolai Népi Köztársaság elidegeníthetetlen joga, hogy az ENSZ alapokmánya 51. cikkelyének megfelelően gondoskodjék védelméről.

A két ország vezetői megerősítették szolidaritásukat

a namíbiai nép küzdelmével, és támogatásukról biztosították annak egyedüli törvényes képviselőjét, a Dél-Nyugat Afrikai Népi Szervezetet (SWAPO). Követelték Namíbia megszállásának azonnali megszüntetését, az ENSZ Biztonsági Tanácsa 435. számú határozatának végrehajtását.

Elítélték a fajlűdöző, fasiszta pretóriai rezsimet, és követelték, hogy vele szemben hatékony és kötelező szankciókat foganatosítsanak.

Kifejezték aggodalmukat a világ különböző térségeiben kialakult és éleződő konfliktusok miatt. Elitelték azokat az imperialista törekvéseket, hogy újabb katonai támaszpontokat hozzanak létre Afrikában és más földrészekben.

A felek melegegedéssel állapították meg, hogy a Magyar Szocialista Munkapárt és az MPLA-Munkapárt kapcsolatai a marxizmus-leninizmus és a proletár internacionalizmus szellemében fejlődnek, s a két nép és ország barátsága és együttműködése alapjait szolgálják. Ezt fejezi ki a látogatás során aláírt, az 1982-83. évekre szóló pártközi együttműködési megállapodás.

Megállapították, hogy a két ország és a két nép baráti kapcsolatai, amelyek az angolai nép felszabadító harcának idején alakultak ki, eredményesen fejlődnek. Megerősítették elhatározásukat, hogy továbbfejlesztik a két ország hagyományosan baráti kapcsolatait. E célból a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke és az Angolai Népi Köztársaság elnöke aláírta a két ország barátsági és együttműködési szerződését.

Posztívan értékelték a kölcsönösen előnyös gazdasági kapcsolatok és a gazdasági és műszaki-tudományos együttműködés fejlődését. José Eduardo dos Santos elvtárs őszinte köszönetét és elismerését fejezte ki a magyar népnek, az MSZMP Központi Bizottságának és a Magyar Népköztársaság kormányának azért a meleg, testvéri fogadtatásért, amelyben az angolai küldöttség magyarországi tartózkodása során részesült.

Az MPLA-Munkapárt és az Angolai Népi Köztársaság elnöke hivatalos, baráti látogatásra hívta meg Kádár Jánost és Losonczy Pált. A meghívást köszönettel elfogadták.

Iskolaépítők a szegedi járásban

Kis munkák — nagy vállalatok

Az már Szabó Lajos, a járási pártbizottság titkára jegyezte meg, hogy a szükségmegoldásokból kijelölt tantermekben nehéz a pedagógusok dolga. Kicsit gyorsan számolták föl a tanyai iskolákat, ezért a községi iskolákban a mostani zsúfoltság. Nem tud lépést tartani az óvodaépítés sem az igényekkel, hiszen mire valami fölépül, máris szűknek bizonyul.

Ennek elsősorban az óra — mondotta dr Boldizsár Sándor, a CSOMIEP igazgatója —, hogy lassú az építkezések előkészítése. Mire az elkészítésből megkezdett építkezés lesz, már eltelik egy-két év, s mire fölépül a kívánt iskola vagy óvoda, bizony három-négy év is eltelik. Közben emelkednek az árak, növekednek a költségek.

A jelenlegi áldatlan állapot gyökeres megváltoztatására nincsenek meg a társadalmi feltételek, ezért az építők és az építők megpróbálják összehangolni a munkát. Egyik ilyen mozzanat, hogy együttműködési megállapodás jött létre a járási hivatal és a CSOMIEP között. Ezzel a „kézfogással” egy évvel hamarabb épülnek az iskolák és a lakások, a szegedi járásban, a mostani

tervidőszakban. Lényege ennek a fővállalkozói rendszer. Az építők betartják a határidőt, és garantálják az építkezés költségeit. A közéleti tanácsok pedig nem költik másra az építkezésre szánt pénzt.

A tegnap látottak összegzéseként megjegyezhetjük: az ígért szép szó, ha megtartják — mindannyian gazdagabbak leszünk. Ugyanis a két hónapja félbehagyott opusztaszeri iskola munkálataihoz Csongrádrol küld embereket a CSOMIEP, a zákányzséki iskolánál most is dolgoznak, s ez lehet a garancia, hogy jövő ősszel mindkét iskolában megkezdődjenek a tanítás. Nehezebb a dolguk a ruzsai egészségügyi kombinátó építő mórhalmi költségvetési üzem dolgozóinak. Nekik még sok a tennivalójuk az év végéig.

Félő, hogy nem lesznek készen a munkával az ígért időre. A domaszékiek igyekezete dicséretes — még akkor is, ha nem halad úgy a társadalmi munka, mint azt az óvodaépítkezés menete megkívánja. Végezetül annyit még: a baj a járási építkezéseknél is abból adódik — a tapasztalatok ellenére —, hogy a „kis munkákra” jelenleg nincs komoly vállalkozó.

Lakáskulcsok — egymillióért

Tények és vélemények az újszegedi paneles sorházakról

A címben jelzett téma jelenleg körülbelül kétszáz családot érint egészen közvetlenül: ennyien iratkoztak fel ugyanis az OTP megyei igazgatóságának listájára az Észak-Újszegeden épülő paneles sorházak majdani vevőiként, pontosabban érdeklődőként. Hogy lesz-e belőlük lakásvásárló, az néhány hónap múlva dől el, mindenesetre a szándékuk s előzetes számításaik szerint a pénzüket megvan hozzá. Kétszáznál persze jóval többen lehetnek azok, akik most fontolgatják az esetleges jelentkezést, akik megvárják, míg az első lakások elkészülnek, akiknek majd négy-öt év múlva lesz anynyi pénzüik, meg olyanok is, akiket csak az ügy érdek — vásárlási, költözési szándék nélkül.

Részletesen szóltunk már lapunkban a DELTERV és a DELEP közös fejlesztési irodájában kidolgozott tervekről, hírül adtuk az újszegedi építkezés indulását, s egy hónappal ezelőtt tudósítottunk arról is, hogy Budapesten milyen sikert aratnak a DELEP sorházai a sashgyi mintalakótelepen. Most az újszegedi lakótelepen s az OTP-nél jártunk, az építkezés és az értékesítés pillanatnyi helyzetét mérve fel. Nos, a Rózsa Ferenc sugárutnak és a Hársfa utcának a Hátszegi sorútól délkeletre körbezárt területén a korábbi préri látképe a nyár eleje óta jócskán átalakult: alapozás, paneleszerelés, tetőszerkezetek ácsolása közben hasznosítják a DELEP brigádjai a sashgyi kísérleti telepen gyűjtött tapasztalatokat. Az első negyvennégy lakás készült most, az OTP várhatóan 1982 első hónapjaiban kezdheti meg az értékesítést — úgynevezett versenyeztetési formában. Azaz: azok élveznek majd elsőbbséget, akik készpénzzel fizetnek, illetve akiknek kevesebb hitelre lesz szükségük.

A jelentkezők kilencven

százaléka olyan pályázó, aki lakást ad le az OTP-nek, ezért a takarékpénztár abba bízta, hogy 1982 tavaszára a beköltözésnek nem lesz akadálya. (Ezt egyébként „delépes” informátoraink is megerősítették.)

Olvasóink emlékeztethetnek rá, hogy a beépítési terv ezer családi otthonnal számolt az újszegedi lakótelepen — a VI. ötéves tervében. Nos, ha az évenkénti ütemezést vizsgáljuk, halvány kérdőjelet kell tennünk a mondat végére: 1982 őszéig ugyanis újabb 42, 1982 decemberéig pedig további 74, a most épülőkhöz összesen tehát csupán 160 sorház készül el a tervidőszak első két évében. A realitásokkal számoló szakemberek két kérdést állíthatnak most szembe: nem lassú-e ez az ütemezés, ha lesz elegendő (legalább ezer) érdeklődő, illetve lesz-e elég vevő a meglehetősen kevés, mert kulcsatadással készülő családi otthonokra, ha azok annyiba kerülnek, amennyibe...

Az nem titok ugyanis, hogy ezek a lakások (jelenleg az SL 402 és SL 602 típusúak) épülnek Észak-Újszegeden, 97, illetve 115 négyzetméteres alapterülettel) még az 1980. januári árszinten számítva is erősen megközelítik az egymillió forintos árat — s azóta csaknem két év armozásait kell a vételárhoz hozzáadni! Nem olosák tehát ezek a lakások, néhány, készpénzzel fizető leszámlító a jövőndő tulajdonosoknak a jelenlegi lakások árán kívül — 35 évi hiteltörlesztést kell felvállalniuk, be kell rendeznedniük, fizetniük kell az új otthon rezsijét, s — alighanem borból és fizetésből — élniük is kell. Mindent nem azért említtük, hogy bárkinek is elvegyük a kedvét a paneles sorházaktól, hanem azért, hogy egy most napirendre került kérdésben a különböző véleményeknek nyilvánosságát

adjunk. (Utaltunk erre a címben is már.)

Arról van szó, hogy éppen a lakásárak mérséklésére kínálkozik egy megoldás: a befejező szakipari munkák egymelmelyikét nem a kivitelező vállalat végéne el, hanem — már a beköltözés után — a lakás tulajdonosa. Ez esetben — s most a harmadik szakaszban épülő 74 lakásról beszélünk, amelyre a DELEP dolgozóit közül kerülne ki a vevők — maguk a különféle építőipari szakmák képviselői dolgoznának a saját lakásukban. Ez az egyik nézet. A másik az, hogy e kézenfekvő megoldásnak kérdőjelei is vannak. Az anyagbeszerzési nehézségeken túl: ésszerű-e egy korszerű építkezési formában a lakásbelső „szegényítése”, mi a garancia arra, hogy például a befejezetlenül hagyott tetőterek nem maradnak évekig a lakások használhatatlan, s ezért egyre romló állapotú részei? Mivel a lakástípusoknál a fürdőszoba az emeleten van, ha annak fűtéséről külön gondoskodnak is, de feleslegesen nyilván nem fogják fűteni a félkész emeleti helyiségeket, ez milyen hatással lesz a lakás alsó szintjén? Az úgynevezett lakhatási engedély kiadásának feltételeit ki kell elégíteniük a lakásoknak, kérdés tehát: olyan jelentős lenne-e a „befejzetlenség”, a költségcsökkenés, hogy az már meg is éri...

...Annak ugyanis, aki egymillió forintot ad új lakása kulcsáért, a gondok, futkosás, utánajárás árán megtakarítható néhány tízezer forint talán már nem is számít olyan sokat... Ez úgyben persze még nem zárult le a vita. Tehát kíváncsok volna azok véleményét is hallani, akiket ez a jövőndő lakókét, Lapunk mindenestére készségegel tárja ki „kaput” a vélemények előtt.

Pály Katalin